

Otevřený dopis

Pane Mgr. Rataji,

po přečtení Vašeho článku v časopise Myslivost o českém fousku, jsem se rozhodla napsat Vám otevřený dopis.

Na úvod bych Vám chtěla poděkovat za to, že se staráte o propagaci českých fousků a to v časopisech ne čistě kynologických, ale určených pro širokou mysliveckou veřejnost. Tento Váš článek není prvním, ve kterém se snažíte o zviditelnění našeho národního plemene českého fouska, což je velmi dobře.

V článku však nepíšete jen všeobecně o historii a současném chovu, ale velice podrobně píšete zvláště o lysivosti, čímž děláte českému fousku velkou medvědí službu. V současné době již myslivecká, ale i všeobecná veřejnost vnímá českého fouska jako psa s lysivostí. Lysivostí však přeci trpí i ostatní plemena psů, avšak u těchto plemen není tento dílčí problém neustále zveličován. Není tak vyvoláván neopodstatněný dojem, že plemeno je po desetiletí „prolezlé lysivostí“, ale případné výskyty lysivosti jsou řešeny ku prospěchu daného plemene. Ve Vašem článku není ani zmínka o příčinách výskytu této vady, a jako řešení nabízíte pouze neustálé omezování chovné základny. My ale potřebujeme rozšiřovat počty štěňat, abychom udrželi širokou základnu chovných psů a fen tak, aby nedocházelo k příbuzenské plemenitbě. Se současnými znalostmi o genetice je zřejmé, že právě omezování genetické základny plemene vede k zvýšenému výskytu dědičných vad. Ve Vaší nepřiměřené prezentaci lysivosti u českého fouska chybí také jakákoliv seriózní analýza stavu. Jsem přesvědčena, že Vaše opakovaná subjektivní prezentace českého fouska, jako plemene, které trpí lysivostí, nepovede k pozitivnímu vnímání českého fouska a tím ke zvýšenému zájmu o něj. A právě pouze zájem o štěňata mezi veřejností a většímu počtu prodávaných štěňat může zvrátit současný nepříznivý trend úbytku populace a tím i úbytku nepřibuzenské chovné základny. ŠTĚŇATA JE POTŘEBA PRODÁVAT, ABY JE CHOVA TELÉ CHOVALI. S nálepkou „že pes bude mít lysivost se asi prodávat nebudou. Proč tedy psát o lysivosti v takto nepřiměřeném rozsahu ve veřejných časopisech?!

V současné době, kdy se mění podmínky chovu díky úbytku zvěře a odcházení staré chovatelské generace, se nepřibuzná chovná základna zmenšuje. A to je problém současného výboru, který přicházející zásadní problémy v chovu nevidí, nebo nechce z nějakých osobních důvodů vidět. Nechci se dočkat doby, kdy se český fousek bude znovu pohybovat v základně psů tak, jako když se můj táta na podnět rady Housky ujal úkolu chov rozšířit, stabilizovat a prosadit až na úroveň uznání u F.C.I.

Když jsem se zmínila o mém tátovi a Vy o něm napíšete, že předložil podklady na F.C.I., jako nějaký úředník ČSMÚ, tak jenom v krátkosti. Na základě svých znalostí založil vhodné inbridní linie a hlavně dovedl je realizovat a rozšiřovat populaci v těchto jednotlivých liniích. To vše samozřejmě za pomoci všech tehdejších chovatelů a jejich disciplinovanosti v chovu, která však byla založena na diskuzi a hledání východisek.

Ještě se chci zmínit o zbytečné poznámce o tom, že v zahraničí nemají kontrolovaný chov českého fouska. No, to jste tam psát skutečně neměl. Nejen tam, kde mají kluby českých fousků, je

kontrolovaný chov, který je možná i logičtější a kvalitnější např. povinné vyšetření displazie v Holansku nebo v Polsku .

Pane Mgr. Rataji , nechci se s Vámi dostat do nějaké polemiky,(viz diskuze s panem Bínou, protože to nikam nevede) takže mě neodpovídejte. Mně i českému fousku bude stačit, když o tom budete Vy i výbor přemýšlet.Děkuji, že moji žádost budete respektovat, ale prosím, aby jste můj otevřený dopis uveřejnili na webových stránkách našeho klubu a zveřejnili v našem Zpravodaji v tomto roce 2015

Ing. Jana Horová-Kuhnová